

ikke at komme til den Sædvane, at provisoriske Love vedblive at regjere, om jeg saa maa sige, i Landet længere end høist nødvendigt, efterat den lovgivende Magt er kommen sammen. Jeg troer derfor, at vi i Regjeringsens Interesse bør stille disse to Love fra hinanden; men jeg troer ikke, at vi behøve at gjøre det i dette Øieblik, fordi vi upaatvilelig meget snart ville komme til at behandle selve Finantsloven. Ved dennes 1ste Behandling kunne disse Love vistnok uden Skade følges ad, hvorimod vi med Hensyn til den fremtidige Behandling ville gjøre vel i at adskille dem, og da vil jeg gjøre det Forslag, at fremme den provisoriske Finantslov ved en hurtig Behandling, med kun mellemiggende 24 Timer. Hvis man den Tid skulde finde Vanskelighed ved at bifalde den provisoriske Anordning, saa vil jeg gjøre et Forslag, som jeg vil bede de ærede Medlemmer nærmere at overveie. Jeg troer nemlig ikke, at det er i Rigsdagens Interesse at bringe Spørgsmaalet, om denne provisoriske Lov har fuldkommen Hjemmel for sin Udstedelse eller ikke, til nogen Forhandling eller Afgjørelse; det er derimod vigtigt at bringe det derhen, at vi ere under en lovlig Tilværelse. Jeg vil da foreslaae at afløse denne foreløbige Lov med en Lov, som indeholder accurat det Samme, men som jeg saa skal indbringe, og som ganske simpelt siger, at den tidligere midlertidige Finantslov, der løb indtil den 31te Mai, forlænges indtil den 31te August d. A. Ved at stille Sagen paa denne Maade, komme vi kun til at votere en Erkjendelse af, at Staten ikke skal være uden lovhjemlet Bestemmelse om Regjeringens Ret til at benytte de finantsielle Midler, og vi undgaae derved Forhandlinger, som ville føre til en Afgjørelse, der kunde være farlig, — thi jeg for min Part, og jeg troer, Mange med mig, ville stemme for, at denne Sag skal komme til Afgjørelse; men vi undgaae at faae en Afgjørelse i dette Øieblik ved en Votering, som kan faae en anden Betydning, end den virkelig skal have. Det er bedre at lade dette Spørgsmaal staae aabent indtil en senere Tid. Det skulde meget glæde mig at høre, om ikke ogsaa andre Medlemmer dele denne Anskuelse, den nemlig: at vi bør lade

disse to Love følges ad ved 1ste Behandling, og at vi da adskille dem, for hurtigere at komme til Ende med den provisoriske Lov.

Hofensørn. Saavidt jeg erindrer, var der paa Dagsordenen, da Finantsloven blev forelagt, ikke nævnt andet end Forelæggelsen af Finantsloven. Der var ikke udtrykkelig nævnt Forelæggelse af den foreløbige Finantslov. Jeg skal nu ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt det med Hensyn til Grundlovens udtrykkelige Bestemmelse om, at foreløbige Love skulle forelægges den følgende Rigsdag, havde været ønskeligt, at Forelæggelsen af en saa vigtig Lov som den nævnte foreløbige Lov havde været særligt betegnet paa Dagsordenen; jeg berører kun denne Opførelsesmaade for Øieblikket, for udtrykkelig at reservere den Udgang, som man maafee ellers vilde mangle, til, naar som helst man vil, at adskille den foreløbige Lovs Behandling fra Finantslovens Behandling; Det er ogsaa min Mening, at man for Tiden gjør rettest i at lade dem begge i Forening gaae til 1ste Behandling, men jeg tilstaaer, at det aldeles ikke var klart for mig, hvad der af den ærede Finantsminister ved Finantslovens Forelæggelse blev udtaalt om Forholdet mellem den foreløbige Lov og Finantsloven. Det forekommer mig at være et tvivlsomt Spørgsmaal, der sandsynligvis vil faae yderligere Belysning ved Discussionen over begge Love, naar Sagen gaaer til 1ste Behandling, men som jeg ogsaa har tænkt mig kunde kræve nærmere Drøftelse i et Udvalg. Da nu Forretningsordenen siger, at paa ethvert Trin af en Sags Behandling kan et Udvalg nedsættes eller Sagen henvises til Prøvelse af et allerede nedsat Udvalg, saa mener jeg, at man bør holde sig for Die, at, selv hvis den foreløbige Lov ikke allerede ved 1ste Behandling bliver skilt fra Finantsloven, vil det altid paa et hvilkensomhelst Punkt af Sagens Behandling staae Folkethinget frit for, navnlig ved Nedsættelse af et særligt Udvalg angaaende den foreløbige Lov, at stille disse 2 Sager fra hinanden og nærmere undersøge de vigtige, tvivlsomme, og, det som forekommer mig, vanskelige Spørgsmaal, der ere reiste ved den foreløbige Lov, navnlig med Hensyn til den